

**Міністерство внутрішніх справ України
Одеський державний університет внутрішніх справ
Херсонський факультет**

**ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ
ТА РЕФОРМУВАННЯ ПРАВООХОРОННИХ
ОРГАНІВ УКРАЇНИ**

**матеріали
Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції
(31 жовтня 2019)**

**ХЕРСОН
2019**

УДК 34(477)(05)
ББК 67.9 (4 Укр)
П 68

Рекомендовано до друку Вченою радою
Одеського державного університету внутрішніх справ
(протокол № ...від2019р.)

Редакційна колегія:

Бараненко Р.В., кандидат технічних наук, доцент;
Беніцький А.С., кандидат юридичних наук, професор;
Великий В.М., кандидат педагогічних наук, доцент;
Корунчак Л.А., кандидат юридичних наук;
Моргунова Т.І., кандидат технічних наук, доцент;
Оржинська Е.І., кандидат юридичних наук;
Соловей О.М., кандидат юридичних наук;
Шкута О.О., доктор юридичних наук, доцент.

Матеріали викладено в авторській редакції з незначними
коректорськими правками. Відповідальність за точність поданих фактів,
цитат, цифр і прізвищ несуть автори та їх наукові керівники.

ISBN

П 68 **Пріоритетні напрямки розвитку та реформування
правоохоронних органів України** : матеріали Всеукраїнської
науково-практичної інтернет-конференції (31 листопада 2019
року, м. Херсон) / за ред. :Р. В. Бараненко, А. С. Беніцького та
О. О. Шкути. – Херсон : «ВКФ ЛТД «Типографія Стар», 2019.–
294 с.

УДК 34(477)(05)

ISBN

© Херсонський факультет
Одеського державного університету
внутрішніх справ, 2019

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ № 1 ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ СИСТЕМИ МВС УКРАЇНИ

<i>Бездольний М. Ю.</i> ОСОБЛИВОСТІ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ УКРАЇНИ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ.....	11
<i>Бельський С. В., Олійник О. І.</i> ІНСТИТУТИ КОНСТИТУЦІЙНОГО ПРАВА УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ І ПРАКТИКИ.....	14
<i>Бондар В. В., Починок Ю. О.</i> ПЕРСПЕКТИВИ СУЧАСНОГО ЗАКОНОДАВСТВА ЩОДО ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ В МІЖНАРОДНОМУ АСПЕКТІ.....	18
<i>Бурцева І. В., Новіков М. М.</i> ПРОТИДІЯ БУЛІНГУ: ДОСВІД, ПЕРСПЕКТИВИ ТА ЗАПОЗИЧЕННЯ У ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН.....	23
<i>Вайда Т. С.</i> ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ДОШОК ЯК ЕФЕКТИВНА ПЕДАГОГІЧНА УМОВА УДОСКОНАЛЕННЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ПІДГОТОВКИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ.....	29
<i>Вайда Т. С., Круглик М. І.</i> СУЧАСНІ ДИДАКТИЧНІ ЗАСОБИ НАВЧАННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ: ВИКОРИСТАННЯ ПЕДАГОГІЧНИХ МОЖЛИВОСТЕЙ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ДОШОК ТА ВРАХУВАННЯ ТЕХНІЧНИХ ВИМОГ ДЛЯ ЇХ ЕФЕКТИВНОГО ЗАСТОСУВАННЯ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ЗВО МВС УКРАЇНИ.....	35
<i>Великий В. М.</i> ФОРМУВАННЯ ДОВІРЧИХ ВІДНОСИН ДО НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ.....	42
<i>Довженко М. О., Великий В. М.</i> ЧИ МОЖНА НАРОДИТИСЯ ГЕНІЄМ У ПРАВОВІЙ СФЕРІ?.....	48

Жильцов О. Л. ПРОФЕСІЙНА АДАПТАЦІЯ КУРСАНТІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ СИСТЕМИ МВС УКРАЇНИ	52
Корунчак Л. А. АКСІОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ У НАЦІОНАЛЬНО- ПАТРІОТИЧНОМУ ВИХОВАННІ КУРСАНТІВ.....	57
Крицька Д. Є., Великий В. М. САМОРОЗВИТОК ВОЛЬОВИХ ЯКОСТЕЙ МАЙБУТНІХ ПРАЦІВНИКІВ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ.....	62
Кузьменко Ю. В., Котенко В. О. РЕФОРМИ В НАЦІОНАЛЬНІЙ СИСТЕМІ ЮРИДИЧНОЇ ОСВІТИ: СУЧАСНИЙ СТАН	66
Литвиненко Т. А. ОСОБЛИВОСТІ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ТА ФАХОВО-ПАТРІОТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ КУРСАНТІВ У ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ЗВО.....	70
Мелікян А. А., Новіков М. М. СИСТЕМА ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ: ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ.....	75
Новіков М. М. ДЕОНТОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ПРАВОВОЇ КУЛЬТУРИ ПОЛІЦЕЙСЬКОГО.....	79
Погрібний І.М. ДО РЕАЛЬНИХ ДЕОНТОЛОГІЧНИХ ПРОБЛЕМ ПАТРІОТИЧНОГО ТА ПРАВОВОГО ВИХОВАННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ.....	85
Полуцька В. А., Моргунова Т. І. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОЇ СВІДОМОСТІ СЕРЕД СТУДЕНТІВ І КУРСАНТІВ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ МВС УКРАЇНИ	90
Правоторова О. М. ОКРЕМІ АСПЕКТИ СУЧАСНОЇ ПРОБЛЕМАТИКИ ВИКЛАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА СЕРЕД ЮРИСТІВ-ПРАВознавців (в тому числі і закладів СИСТЕМИ МВС)	94

Стиця О. В., Великий В. М. ОСОБЛИВОСТІ КРИМІНАЛЬНОЇ ПОВЕДІНКИ ЖІНОК.....	97
Туржавська К. О., Бараненко Р. В. ДО ПИТАННЯ РЕФОРМУВАННЯ ПІДГОТОВКИ ПРАЦІВНИКІВ ПІДРОЗДІЛІВ КІБЕРПОЛІЦІЇ.....	102
Устюжанінова О. Т. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ МОРАЛЬНО-ЕТИЧНОЇ ТА ПРОФЕСІЙНОЇ КУЛЬТУРИ ПРАЦІВНИКІВ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ.....	104
Шевченко Н. Л. СУТНІСТЬ ТА СИСТЕМА ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ ТА СТАНДАРТИ ЇХ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОРГАНАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ	108

СЕКЦІЯ 2
СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РЕФОРМУВАННЯ
КРИМІНАЛЬНОГО ТА КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО
ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ

Беніцький А. С. ОСОБЛИВОСТІ КВАЛІФІКАЦІЇ ЗЛОЧИНУ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО СТ. 306 КК УКРАЇНИ	111
Беріло О. Г. КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА НЕНАДАННЯ ДОПОМОГИ ХВОРОМУ МЕДИЧНИМ ПРАЦІВНИКОМ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД.....	116
Богатирьов І. Г. ПРОБЛЕМА КАТУВАННЯ ЗАСУДЖЕНИХ В МІСЦЯХ НЕСВОБОДИ	120
Богатирьова О. І. ДОМАШНЯ ЗЛОЧИННІСТЬ В УКРАЇНІ: ПРОТИДІЯ ТА ЗАПОБІГАННЯ	123
Бурлакова В. С., Устюжанінова О. Т. ЗАКОНОДАВЧЕ ВРЕГУЛЮВАННЯ ПРОБЛЕМАТИКИ НАДАННЯ ПОТЕРПІЛОМУ МЕДИЧНОЇ ТА ДОМЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ.....	127

- Сергеєнкова О.П., Столярчук О.А., Коханова О.П., Пасєка О.В. Загальна психологія: навч. посібник. Київ: Центр учбової літератури, 2012. 296 с.
- Гетьман А.П., Герасіна Л.М., Данильян О.Г. Правове виховання в сучасній Україні, 2013. 440 с.
- Варій М.Й. Психологія: навч. посібник. Київ: Центр учбової літератури, 2009. 288 с.

Реформи в національній системі юридичної освіти: сучасний стан

Кузьменко Юлія Василівна

доктор педагогічних наук, доцент,
професор кафедри адміністративного
права та адміністративного процесу,
Херсонський факультет ОДУВС

Котенко Вікторія Олександрівна

курсант, Херсонський факультет
ОДУВС

Важливою складовою системи спеціалізованої освітнє юридична освіта, як частина, що зорієнтована в першу чергу на підготовку фахівців у галузі юриспруденції. Ця сфера підготовки майбутніх фахівців передбачає професіоналів, які здатні тлумачити і вміти застосовувати закон, давати правову оцінку кожного випадку життєвої ситуації та вміти юридично її аргументувати, приймати законні рішення, захищати права і свободу кожного індивіда як в країні так і за її межами тощо. Цілком логічно, що на сучасному етапі розвитку вищої юридичної освіти в Україні характерною є орієнтація на підготовку висококваліфікованих компетентних фахівців, конкурентоздатних на ринку праці.

Мета цієї статті – висвітлити сучасний стан розвитку юридичної освіти в Україні в умовах модернізації закладів вищої освіти.

В 2014 р. було здійснено важливі кроки щодо трансформацій в академічній площині. Відповідно до реформ був прийнятий Закон України «Про вищу освіту», де серед основних принципів була умова «міжнародної інтеграції та інтеграції системи вищої освіти України у Європейській простір вищої освіти, за умови збереження і розвитку досягнень та прогресивних традицій» [1]. Сприяли модернізації освітнього простору і затвердження Національної рамки кваліфікацій, що передбачали «введення європейських стандартів та принципів забезпечення якості освіти з урахуванням вимог ринку праці до компетентностей фахівців» [2]. Також був затверджений 2015 р. перелік галузей знань і спеціальностей, за якими в Україні здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти. Відповідно до нього у цій сфері три напрями підготовки фахівців: галузь знань 08 Право спеціальність 081 Право; галузь знань 26 цивільна безпека спеціальність 262 Правоохоронна діяльність; галузь знань 29 спеціальність Міжнародні відносини 293 Міжнародне право [3]. Відповідно до закону виділено 5 ступенів вищої освіти. Проте в юридичній спільноті стали дискусійними три: молодший бакалавр, бакалавр і магістр. Це в першу чергу було пов'язано із збільшенням кількості випускників юристів з низьким рівнем професійної компетенції.

Сьогодні у Верховній Раді України на стадії законопроекту знаходиться «Проект Закону про юридичну (правничу) освіту і загальний доступ до правничої професії», що був поданий ще у 2017 р. Варто відзначити, що у суспільстві проект визвав хвилю широкої наукової дискусії, оскільки стандарт юридичної освіти відходить від орієнтації на знаннєву парадигму і орієнтується на компетентнісний підхід.

Юридична фахова підготовка спрямована на розвиток таких спеціальних компетенцій: «знання основ теорії та філософії права, структури та стандартів правничої професії та її ролі у суспільстві; знання міжнародних стандартів прав людини, зокрема Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, а також практики Європейського суду з прав людини; знання основ міжнародного публічного права; знання основ права Ради Європи та права Європейського Союзу; знання засад, принципів та інститутів конституційного права, адміністративного права, і

адміністративного процесуального права, цивільного права і цивільного процесуального права, кримінального права та кримінального процесуального права; навички збору інформації, аналізу юридичної проблеми, побудови юридичної аргументації; навички складання проектів юридичних документів; навички консультування з юридичних питань, зокрема, можливих способів захисту прав та інтересів клієнтів відповідно до вимог професійної етики, належного дотримання норм щодо нерозголошення персональних даних» [4].

По суті в законопроекті закладено вимоги щодо більш вузької спеціалізації в підготовці фахівців правничих професій орієнтованої на формування практичних навичок роботи. Тобто вектор змін націлений на нарощення якісної підготовки випускників та створення новітнього освітнього продукту в царині юридичної освіти.

Важливим з недоліків є той факт, що відповідно до стратегії розбудови конкурентоздатного середовища, на освітньому ринку України надавати освітні послуги щодо здобуття правничої освіти зможуть не всі існуючі заклади вищої освіти. Цей крок призведе до кількісного скорочення вишів, що здійснюють підготовку юристів, оскільки у законопроекті прописано вимогу: за цим фахом надавати освіту можуть лише вищі правничі школи. До того ж таке обмеження числа студентів юридичних спеціальностей і уведення наскрізної магістратури суперечить принципам Болонської конвенції. Студентоцентризм повинен бути реалізований в українському освітньому просторі, у тому числі в юридичній освітній сфері, відповідно Конституції України і міжнародних договорів.

Новаторським є й орієнтири щодо роздвоєння підготовки юристів на два блоки: перший – «правнича освіта» (адвокат, нотаріус, суддя, прокурор), другий – освіта за спеціальністю «Право» або «Міжнародне право» (помічник адвоката, судді, прокурора, нотаріуса, держана служба, службовці в органах місцевого самоврядування, викладацька діяльність). При підготовці за другим блоком професій навчання проводиться за існуючою системою підготовки бакалаврів та магістрів, поки що про зміни в цій системі не йдеться. Прогалиною є те, що коло професій (слідчий, дільничий офіцер поліції, оперативні працівники, юрист-

консульт підприємства), які є специфічними у своїй підготовці і їх підготовкою займаються заклади вищої освіти внутрішніх справ, взагалі не згадуються.

Новою є й вимога здачі єдиного випускного іспиту. У цілому ідея раціональна, проте знов таки дискусійна в деяких моментах. Щодо майбутніх випускників процедура зрозуміла. Проте реформами передбачається вимога здачі такого іспиту вже від працюючих адвокатів, нотаріусів, суддів та прокурорів. Вони вже проходили процедуру атестації, проте закон зворотної сили не має, а в такій ситуації порушуються права діючих правників і ці вимоги носять дискримінаційний характер. Також немає такої необхідності у реформах й щодо випускників вишів системи Міністерства внутрішніх справ, які готують фахівців для подальшого проходження служби в Національній поліції України. Ця підготовка є специфічною і не повинна здійснюватися ні державними вишами МОНУ, ні приватними.

Таким чином, підбиваючи підсумок відмітимо, що говорячи про реформування юридичної освіти потрібно її здійснювати в контексті модернізації системи вищої освіти. Враховувати діючі нормативно-правові документи при уведенні змін в освітній процес закладів вищої освіти, слід не порушувати конституційних прав людини, орієнтуватися на євроінтеграційні процеси не забуваючи про екстраполяцію власного позитивного досвіду з підготовки фахівців юридичної сфери, враховувати вітчизняний конструктивний досвід реформ системи освіти.

Література:

1. Про вищу освіту: Закон України від 01.07.2014 р. №1556-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18> (дата звернення: 30.10.2019).
2. Про затвердження Національної рамки кваліфікацій: Постанова Кабінету Міністрів України від 23.11. 2011 р. №1341. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1341-2011-p#n12> (дата звернення: 30.10.2019).
3. Про затвердження переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти:

Постанова Кабінету Міністрів України від 29.03.2015 р. №266.
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/266-2015-p#n11> (дата звернення: 30.10.2019).

4. Проект Закону про юридичну (правничу) освіту і загальний доступ до правничої професії: від 28.09.2017 р. №7147.
URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=62613 (дата звернення: 30.10.2019).

Особливості психолого-педагогічної та фахово-патріотичної підготовки курсантів у поліцейських ЗВО

Литвиненко Таміла Анатоліївна
кандидат філософських наук,
викладач кафедри суспільно-правових дисциплін і менеджменту освіти,
Харківський національний педагогічний університет ім. Г.С. Сковороди

Сучасні реалії України на порозі 20 року XXI століття характеризуються кардинальними реформаційними процесами політичного, економічного, соціокультурного, психолого-педагогічного, правового, демографічного, українсько-етнічного, статистичного та технологічно-технократичного характеру, які вплинули та впливатимуть на багатоманітність і перманентність фахово-патріотичної підготовки курсантів у поліцейських ЗВО. Все це здійснюється з урахуванням гендерної рівності та пріоритетів Комплексної програмної підготовки правоохоронного, військово-поліцейського антидиверсійного і антитерористичного напрямків протидії військової агресії Російської Федерації.

Природно, в цьому є певна військова стратегічна та тактико-професійна доцільність у сучасній комплексній правоохоронній та військово-поліцейській антидиверсійній та антитерористичній підготовці поліцейських курсантів - здобувачів: 1) які одночасно

опановують у ЗВО знаннями, вміннями та навичками правоохоронної діяльності: а) методиками психолого-педагогічної та фахово-патріотичної роботи у військово-поліцейському середовищі [1, с.45-47] та з населенням, наприклад, в «сірій зоні», в зоні ООС, на звільненій території, виконуючи профілактику дисциплінарних, адміністративних та кримінальних правопорушень; б) здійснюючи належне розслідування та розкриття злочинів в окресленій зоні, із забезпеченням відшкодування майнової та фізичної шкоди потерпій стороні, з притягненням винних осіб у відповідному кримінальному провадженні до обґрунтованої кримінальної відповідальності; в) з протидії шпигунству, державному переворотові, державній зраді, військовим злочинам та гібридній війні в цілому;

2) які за військово-поліцейським фахом поліцейського ЗВО повинні активно протидіяти ОЗГ (організованій злочинній групі) та ЗО (злочинній організації) [2] військовим проукраїнським «недобитим» формуванням, які після розведення військових основних сил, добровільно не складають зброю, а проводять військово-підривно, диверсійно-розвідувальну роботу на користь агресора. Для цього кожним курсантам корисне володіння сучасним поліцейським, після закінчення ЗВО, багатоманітною військовою зброєю, військовою технікою, знати стратегію і тактику бойових операцій у населених пунктах (містах, селищах та селах), лісовій та степовій смугах, здійснювати особисте керування малими підрозділами в умовах інтеграційного зв'язку зі Збройними Силами та МВС України. [3, с.165-166].

Отже, професійна підготовка поліцейського спрямована на вміння жити в скрутних військово-польових умовах, виживати та працювати у відрядженні на звільненій від бойовиків, сепаратистів території, з періодичною ротацією українських військових та поліцейських формувань (сил), що є позитивним результатом їх фахової готовності за Мінськими домовленостями (формула Франка-Вальтера Штайнмайера – німецького дипломата), з приводу можливого поетапного розведення протидіючих військ та повернення втрачених територій Донецької та Луганської областей, опосередковано контрольованих РФ під юрисдикцію України, що позитивно.